

вестят, че всички трябва да се готвят, защото дошло е времето и българите да се освободят. Един горещ позив бил написан и изпратен за целта. Пратениците трябвало да намерят Панайот Хитова с четата му около Сливен и да го предупредят за действия и от негова страна. Раковски бил насърден от сръбския княз Михаила, че скоро ще бъде освободена и България. Отношенията между Сърбия и Турция били натегнати, предвиждала се война, в която трябвало да земат участие и българите. Препирнята между сърбите и турците била за турските гарнизони, които по старите договори заемали крепостите в Бялград, Шабац, Смедерево, Сокол, Узница, та пречели на сърбите да се развиват свободно и да се стремят към освобождението на своите братя в Босна, Херцеговина и други техни земи.

Княз Михаил свързал съюз с Черна-Гора, Гърция и Румъния. Хайдутите от Босна и Херцеговина му обещали въстание. Българските войводи също. Всичко това го насърдило да мисли не само за освобождение на Балканските народи, но и за обединението на тия народи в едно силно *югославянско царство* на федеративни начала, но под първенството на Сърбия. На българите Михаил възлагал грижите да дигнат въстанието първи, да отвлекат към себе си турските сили, докле Сърбия мобилизира своите опълченци и изгони турските гарнизони от сръбските крепости. Раковски приел тоя план, събрал 5—600 юнака, образувал дружина,